

[Indenrigsministeren]

kautionsordningen og den beskrevne klageadgang generelt fungerer tilfredsstillende.

Spm. nr. S 1487

Til *miljøministeren* (17/7 86) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Hvad er baggrunden for, at Danmark ikke har krævet asbest opført på EFs liste over de produkter, som skal mærkes »Kan forårsage kræft«?«

Begrundelse

I et svar til Else Hammerich, Folkebevægelsen mod EF, skriver EF-Kommissionen, at ingen af medlemsstaterne har krævet asbest med blandt de stoffer, som skal mærkes med »Kan forårsage kræft«. Dette må siges at være forbavsende på baggrund af, at næsten alle folketingets partier støttede det socialdemokratiske forslag om et asbestfrit Danmark; men der vil trods alt gå adskillige år, før dette er opnået. Desuden er det videnskabeligt bevist, at arbejdet med asbest kan fremkalde kræft.

Svar (25/7 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Spørgsmålet er forelagt miljøstyrelsen, der oplyser følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Miljøstyrelsen anser asbest for at være kræftfremkaldende. Asbest er således optaget på en liste over stoffer, som miljøstyrelsen og direktoratet for arbejdstilsynet anser for at være kræftfremkaldende. Listen findes som bilag til miljøstyrelsens liste over farlige stoffer (miljøstyrelsens bekendtgørelse nr. 341 af 16. maj 1984).

Når Danmark ikke har foreslået asbest optaget på listen over stoffer, der skal mærkes med advarselssætningen »Kan fremkalde kræft«, skyldes det ganske enkelt, at man ikke har fundet behov herfor.

En sådan kræftmærkning har en begrænset forebyggende værdi, da asbest overvejende forekommer i artikler (såsom bremsebelægninger, pakninger og eternittage), som alligevel ikke skal mærkes efter loven om kemiske stoffer og produkter.

Endvidere har myndighederne anset det for mest hensigtsmæssigt, at asbest kun regu-

leres via ét regelsæt, og da asbest først og fremmest har betydning i arbejdsmiljø sammenhæng, er en vidtgående asbestregulering, herunder asbestmærkning, indført for dette område.

Således fastsætter arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 115 af 14. marts 1986 om anvendelse m.v. af asbest, at *alle* asbestholdige materialer eller deres emballage skal være forsynet med en særlig asbestmærkning, der advarer om, at materialet/emballagen indeholder asbest. Herudover angiver mærkningen, at det er sundhedsfarligt at indånde asbeststøv, samt at sikkerhedsvejledningen skal følges.

Endvidere foreligger en leverandørbrugsanvisning, hvoraf det skal fremgå, at asbest er optaget på listen over stoffer, der af arbejdstilsynet og miljøstyrelsen anses for at være kræftfremkaldende.

En udvidet asbestbekendtgørelse, der samler de eksisterende regler og skærper disse, er yderligere på vej fra arbejdsministeriet.«

Spm. nr. S 1488

Til *justitsministeren* (17/7 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvad foretager man sig egentlig over for de asylsøgere, der har truet togpersonalet på banen mellem Hillerød og Hundested med knive, når der har skullet billetteres i togene?«

Begrundelse

Det lader til, at de mange penge, den danske stat bruger på at informere og orientere asylsøgere om danske forhold, ikke har haft den ønskede virkning.

Ifølge Jyllands-Posten den 16. juli 1986 har libanesiske asylsøgere gentagne gange truet togpersonalet på privatbanen i forbindelse med billetteringen. Denne utraditionelle måde at skaffe sig rabat på må siges at være afvigende fra dansk mentalitet, og da det må formodes, at det er de tilrejsende, der skal indrette sig efter vore forhold og ikke omvendt, må der forventes en eller anden handling fra myndighedernes eller ministeriets side.

Ministeriet har jo et stort ansvar for, at den lov, ministeren selv har godkendt og an-